

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset

1999/440/YUTP:

- ★ **Neuvoston päätös, tehty 6 päivänä heinäkuuta 1999, Euroopan unionin avustushjelman perustamista palestiinalaishallinnon tukemiseksi sen pyrkimyksissä tukahduttaa valvonnassaan olevilta alueilta peräisin oleva terrorismitoiminta koskevan yhteisen toiminnan 97/289/YUTP voimassaolon jatkamisesta** 1

I Säädökset, jotka on julkaistava

Komission asetus (EY) N:o 1474/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 2

Komission asetus (EY) N:o 1475/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, tiettyjä säilöttyjä sienia koskevien tuontitodistusten antamisesta 4

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1476/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 muuttamisesta** 5

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1477/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 822/87 säädettyjen tiettyjen enologisten käytäntöjen käyttöä koskevista edellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3220/90 muuttamisesta** 6

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1478/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, kuivattujen rehujen tuen lopullisen määrän määrittämisestä markkinointivuodeksi 1998/1999** 8

- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1479/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta** 9

Komission asetus (EY) N:o 1480/1999, annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, Kiinasta peräisin olevaa valkosipulia koskevien tuontilupien antamisesta	11
★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista	12

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

1999/441/EY:

★ Komission päätös, tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999, Bosniasta ja Hertsegovinasta peräisin tai lähtöisin olevien elävien eläinten ja eläintuotteiden tuonnista yhteisöön tehdyn päätöksen 92/271/ETY muuttamisesta ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1728)	17
--	----

(Euroopan unionista tehdyn sopimuksen V osastoa soveltamalla annetut säädökset)

NEUVOSTON PÄÄTÖS,

tehty 6 päivänä heinäkuuta 1999,

Euroopan unionin avustushjelman perustamista palestiinalaishallinnon tukemiseksi sen pyrkimyksissä tukahduttaa valvonnassaan olevilta alueilta peräisin oleva terrorismitoiminta koskevan yhteisen toiminnan 97/289/YUTP voimassaolon jatkamisesta

(1999/440/YUTP)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionista tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 14 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) neuvosto hyväksyi 29 päivänä huhtikuuta 1997 yhteisen toiminnan 97/289/YUTP ⁽¹⁾ Euroopan unionin avustushjelman perustamisesta palestiinalaishallinnon tukemiseksi sen pyrkimyksissä tukahduttaa valvonnassaan olevilta alueilta peräisin oleva terroristitoiminta,
- 2) tämän yhteisen toiminnan, jolla Euroopan unionin neuvonantaja nimitettiin, voimassaolo lakkaa 29 päivänä huhtikuuta 2000,
- 3) kyseisen yhteisen toiminnan välitarkistus vahvisti, että unionin avustushjelma on merkittävästi edesauttanut unionin tavoitteita tukea palestiinalaishallintoa sen pyrkimyksissä tukahduttaa valvonnassaan olevilta alueilta peräisin oleva terroristitoiminta,
- 4) Unionin avustushjelmaan sisältyvien useiden toimien täytäntöönpanossa on esiintynyt alkuviiästä ja siitä johtuen kyseiset toimet jatkuvat luultavasti vielä yhteisen toiminnan 97/289/YUTP voimassaolon päätyttyä,
- 5) jatkuvuutta näiden lukuisten toimien täytäntöönpanossa pidetään tärkeänä unionin tavoitteiden saavuttamisen kannalta, ja
- 6) neuvosto laajensi 26 päivänä lokakuuta 1998 Lähi-idän rauhanprosessin EU:n erikoislähettilään valtuuksia käsitämään turvallisuuskysymykset; tällaisessa tilanteessa on tärkeätä, että unionin lähestymistapa on yhteensovitettu ja johdonmukainen,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

Yhteisen toiminnan 97/289/YUTP voimassaoloa jatketaan 31 päivään toukokuuta 2002.

2 artikla

Euroopan unionin neuvonantaja ja Lähi-idän rauhanprosessin Euroopan unionin erikoislähettiläs koordinoivat turvallisuusyhteistyötä koskevan toimintansa Lähi-idän rauhanprosessia tukevan unionin toiminnan johdonmukaisuuden turvaamiseksi.

3 artikla

Yhteinen toiminta 97/289/YUTP tarkistetaan viimeistään 30 päivänä kesäkuuta 2000, jotta voidaan mahdollisesti hyväksyä monivuotinen ohjelma ja päättää suuntaa-antavasta rahoitusmäärästä jäljellä olevalle kaudelle.

4 artikla

Tätä päätöstä noudatetaan päivästä, jona se tehdään.

Se julkaistaan virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Neuvoston puolesta

T. HALONEN

Puheenjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 120, 12.5.1997, s. 2.

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1474/1999,
annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierron monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta, ja

- 2) edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetylle tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

**tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi
annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999, komission asetukseen**

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	064	60,7
	999	60,7
0707 00 05	052	56,1
	628	119,3
	999	87,7
0709 90 70	052	56,5
	999	56,5
0805 30 10	382	54,7
	388	59,3
	528	66,0
	999	60,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	84,9
	400	72,5
	508	79,8
	512	44,4
	524	58,7
	528	25,2
	804	101,0
	999	66,6
0808 20 50	388	100,0
	512	75,7
	528	72,3
	999	82,7
0809 10 00	052	124,2
	064	83,5
	999	103,8
0809 20 95	052	201,2
	064	96,9
	066	120,3
	068	117,8
	400	205,3
	616	186,2
	999	154,6
0809 40 05	624	258,0
	999	258,0

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2317/97 (EYVL L 321, 22.11.1997, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1475/1999,
annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,
tiettyjä säilöttyjä sieniä koskevien tuontitodistusten antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon säilöttyjä sieniä koskevien yhteisön tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista 6 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2125/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2493/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 6 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) asetuksen (EY) N:o 2125/95 6 artiklan 4 kohdassa säädetään, että jos määrät, joille todistuksia haetaan, ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät, komissio vahvistaa yhtenäisen vähennysprosentin ja keskeyttää todistusten antamisen myöhempien hakemusten osalta, ja
- 2) asetuksen (EY) N:o 2125/95 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 30 päivänä kesäkuuta ja 1 päivänä heinäkuuta 1999 Kiinasta peräisin oleville tuotteille haetut määrät ovat suuremmat kuin käytettävissä olevat määrät; tämän seurauksena on määrättävä, missä laajuudessa todistuksia voidaan antaa, ja todistusten antaminen

myöhempien hakemusten osalta voidaan keskeyttää 31 päivään joulukuuta 1999 asti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 2125/95 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti 30 päivänä kesäkuuta ja 1 päivänä heinäkuuta 1999 Kiinasta peräisin oleville tuotteille haettuja ja komissiolle 2 päivänä heinäkuuta 1999 toimitettuja tuontitodistuksia annetaan mainitun asetuksen 11 artiklan 1 kohdassa esitetyllä merkinnällä varustettuna määrälle, joka on 33,77 prosenttia haetusta määrästä.

2 artikla

Keskeytetään 2 päivästä heinäkuuta 1999 31 päivään joulukuuta 1999 jätettyjen hakemusten osalta asetuksen (EY) N:o 2125/95 mukaisesti haettujen tuontitodistusten antaminen.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 212, 7.9.1995, s. 16.

⁽²⁾ EYVL L 309, 19.11.1998, s. 38.

KOMISSIO ASETUS (EY) N:o 1476/1999,**annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,****luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon luonnonvaraisten eläinten ja kasvien suojelusta niiden kauppaa sääntelemällä 9 päivänä joulukuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 338/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 2214/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 19 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) villieläimistön ja -kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen liitteeseen III on tehty muutoksia; asetuksen (EY) N:o 338/97 liitetä C on näin ollen muutettava ja sisällytettävä siihen kyseiset muutokset,
- 2) asetuksen (EY) N:o 338/97 kohtaa "Liitteiden A, B, C ja D tulkinta" on muutettava, ja
- 3) tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat luonnonvaraisten kasvi- ja eläinlajien kauppaa käsittelevän komitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 338/97 seuraavasti:

1. muutetaan kohta "Liitteiden A, B, C ja D tulkinta" seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

a) muutetaan 12 kohta seuraavasti:

"12. Merkki (III) lajin tai korkeamman eliösystematiikan osan kohdalla merkitsee, että se mainitaan yleissopimuksen lisäyksessä III. Tässä tapauksessa maa, jonka yhteydessä laji tai korkeamman eliösystematiikan osa on mainittu lisäyksessä III, osoitetaan myös kaksikirjaimisella koodilla seuraavasti: BO (Bolivia), BR (Brasilia), BW (Botswana), CA (Kanada), CO (Kolumbia), CR (Costa Rica), GH (Ghana), GT (Guatemala), HN (Honduras), IN (Intia), MX (Meksiko), MY (Malesia), MU (Mauritius), NP (Nepal), TN (Tunisia) ja UY (Uruguay).";

b) lisätään 15 kohdan loppuun seuraava merkintä:

"+ 219 lajin populaatio Meksikossa";

2. muutetaan liitteen C kohta

"MELIACEAE *Swietenia macrophylla* #5
(III/BO + 216/BR + 217/CR + 218)
(amerikanmahonkipuu)"

seuraavasti:

"MELIACEAE *Swietenia macrophylla* #5
(III/BO + 216/BR + 217/CR + 218/MX
+ 219)
(amerikanmahonkipuu)".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 29 päivästä huhtikuuta 1999.

Komission puolesta

Ritt BJERREGAARD

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 61, 3.3.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 279, 16.10.1998, s. 3.

**KOMISSIO ASETUS (ETY) N:o 1477/1999,
annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,
neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 822/87 säädettyjen tiettyjen enologisten käytäntöjen käyttöä
koskevista edellytyksistä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3220/90 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1627/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 15 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksessa (ETY) N:o 3220/90 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2053/97 ⁽⁴⁾, määritetään asetuksessa (ETY) N:o 822/87 säädettyjen tiettyjen enologisten käytäntöjen käyttöä koskevat edellytykset; kyseistä asetusta olisi täydennettävä ureaasin käyttöedellytysten osalta asetuksen (ETY) N:o 822/87 mukaisesti; on syytä rajoittaa tämä käsittely sellaisiin viineihin, joiden ureapitoisuus saattaa vanhenettaessa saada aikaan liian suuren etyylikarbamaattipitoisuuden,
- 2) elintarvikealan tiedekomiteaa on kuultu niiden säännösten osalta, jotka voivat vaikuttaa kansanterveyteen, ja

- 3) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (ETY) N:o 3220/90 seuraavasti:

- 1) Lisätään 1 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Ureaasia, jonka käytöstä viinien ureapitoisuuden vähentämiseksi säädetään asetuksen (ETY) N:o 822/87 liitteessä VI olevan 4 kohdan c alakohdassa, saa käyttää ainoastaan, jos se täyttää tämän asetuksen liitteessä V esitetyt vaatimukset.”

- 2) Lisätään tämän asetuksen liite liitteen IV jälkeen.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 210, 28.7.1998, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 308, 8.11.1990, s. 22.

⁽⁴⁾ EYVL L 287, 21.10.1997, s. 15.

LIITE

"LIITE V

Ureaasia koskevat vaatimukset

- 1) Ureaasin kansainvälinen koodi: EC nro 3-5-1-5, CAS nro: 9002-13-5.
- 2) Aktiivisuus: ureaasi (aktiivinen happamassa ympäristössä) hajottaa urean ammoniakiksi ja hiilidioksidiksi. Ilmoitettu aktiivisuus: vähintään 5 yksikköä/mg, kun 1 yksikkö on määritetty entsyymimääräksi, joka 37 °C:ssa vapauttaa 5g/l:n ureakonsentraatiosta (pH 4) yhden mikromoolin NH₃:a minuutissa.
- 3) Alkuperä: *Lactobacillus fermentum*
- 4) Käyttöalue: viineissä olevan urean hajoittaminen sellaisissa viineissä, joita on tarkoitus vanhentaa pidempään, jos alkuperäinen ureakonsentraatio on yli 1 mg/l.
- 5) Enimmäisannos: 75 mg entsyymivalmistetta viinilitraa kohden; viinilitrassa ei saa olla yli 375 yksikköä ureaasia. Käsittelyn lopuksi entsyymijäämät on poistettava suodattamalla viini (huokoskoko alle 1 µm).
- 6) Kemiallista ja mikrobiologista puhtautta koskevat tiedot:

Hävikki kuivattaessa:	alle 10 %
Raskasmetallit:	alle 30 ppm
Lyijy:	alle 10 ppm
Arseeni:	alle 2 ppm
Kokonaiskolibakteerit:	ei lainkaan
<i>Salmonella</i> spp:	ei lainkaan 25 g:n näytteessä
Aerobiset mikrobit yhteensä:	alle 5×10 ⁴ mikrobia/g.

Viinin käsittelyssä sallittava ureaasi on valmistettava samanlaisissa olosuhteissa kuin ureaasi, josta on annettu elintarvikkealan tiedekomitean lausunto 10 päivänä joulukuuta 1998."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1478/1999,**annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,****kuivattujen rehujen tuen lopullisen määrän määrittämisestä markkinointivuodeksi 1998/1999**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä 21 päivänä helmikuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1347/95 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan,

sekä katsoo, että

- 1) edellä mainitun asetuksen (EY) N:o 603/95 3 artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistetaan jalostusyrietyksille maksettavan tuen määrät dehydratoitujen ja aurinkokuivattujen, markkinointivuoden 1998/1999 aikana tuotettujen rehujen osalta saman asetuksen 4 artiklan 1 ja 3 kohdassa olevien taattujen enimmäismäärien rajoissa,
- 2) jäsenvaltioiden komissiolle kuivarehualan yhteisestä markkinajärjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 603/95 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 6 päivänä huhtikuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 785/95 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 676/1999 ⁽⁴⁾, 15 artiklan a alakohdan toisen luetelmakohdan mukaisesti toimittamat tiedonannot osoittavat, että dehydratoitujen rehujen taatut enimmäismäärät ovat ylittyneet ja että aurinkokuivattujen rehujen taatut enimmäismäärät eivät ole ylittyneet,

- 3) tämän vuoksi on suotavaa osoittaa, että edellä mainitussa asetuksessa (EY) N:o 603/95 säädettyä tuen määrää on dehydratoitujen rehujen osalta vähennettävä kyseisen asetuksen 5 artiklan mukaisesti; aurinkokuivattujen rehujen osalta tuki voidaan maksaa tuensaajille kokonaisuudessaan, ja

- 4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat kuivattujen rehujen hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Markkinointivuoden 1998/1999 osalta neuvoston asetuksessa (EY) N:o 603/95 säädetty kuivattujen rehujen tuki, jonka määrät on dehydratoitujen rehujen osalta ilmoitettu kyseisen asetuksen 3 artiklan 2 kohdassa ja aurinkokuivattujen rehujen osalta 3 artiklan 3 kohdassa, maksetaan seuraavasti:

- a) dehydratoitujen rehujen tukea vähennetään siten, että se on 65,88 euroa tonnilta kaikissa jäsenvaltioissa;
- b) aurinkokuivattujen rehujen tuki maksetaan kokonaisuudessaan.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 63, 21.3.1995, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 131, 15.6.1995, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 79, 7.4.1995, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 83, 27.3.1999, s. 40.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1479/1999,**annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,****hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 2300/97 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamista koskevista yleisistä säännöistä 25 päivänä kesäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1221/97 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2070/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksessa (EY) N:o 2300/97 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2767/98 ⁽⁴⁾, vahvistetaan hunajan tuotannon ja kaupan pitämisen kehittämiseksi yhteisössä tarkoitettujen toimien soveltamiseksi tarvittavat säännökset,
- 2) asetuksen (EY) N:o 2300/97 1 artiklan a alakohdan mukaisissa jäsenvaltioiden tiedonannoissa, joiden perusteella alan tilannetta koskevat tiedot ajantasaistetaan, mehiläiskantoja on mukautettu; kyseisen asetuksen liitettä I on näin ollen syytä muuttaa,

3) asetuksen (EY) N:o 2300/97 2 artiklan 2 kohdassa säädetään määräajasta vuosittaisiin ohjelmiin sisältyvien toimien toteuttamiselle; uutta liitettä I sovelletaan näin ollen ensimmäisen kerran markkinointivuoden 1999/2000 vuosittaisiin ohjelmiin, ja

4) tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat siipikarjanlihan ja munien hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2300/97 liite I tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan ensimmäisen kerran markkinointivuoden 1999/2000 vuosittaisiin ohjelmiin.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 173, 1.7.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 319, 21.11.1997, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 346, 22.12.1998, s. 13.

LIITE

"LIITE I

Jäsenvaltio	Mehiläiskanta
B	100 000
DK	85 000
D	1 038 000
GR	1 217 000
E	2 013 048
F	1 446 906
IRL	20 000
I	1 100 000
L	10 213
NL	80 000
A	373 062
P	550 000
FIN	40 000
S	110 000
UK	200 000
EUR-15	8 383 229"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1480/1999,
annettu 6 päivänä heinäkuuta 1999,
Kiinasta peräisin olevaa valkosipulia koskevien tuontilupien antamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkina-
järjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston
asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 857/1999 ⁽²⁾,

ottaa huomioon Kiinasta peräisin olevan valkosipulin tuonnissa
sovellettavasta suojatoimenpiteestä 20 päivänä toukokuuta
1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1040/1999 ⁽³⁾ ja
erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) komission asetuksen (ETY) N:o 1859/93 ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1662/94 ⁽⁵⁾,
mukaan kolmansista maista tuodun valkosipulin yhtei-
sössä vapaaseen liikkeeseen luovuttamisen edellytyksenä
on tuontiluvan esittäminen,
- 2) asetuksen (EY) N:o 1040/1999 1 artiklan 1 kohdassa
rajoitetaan Kiinasta tuotavaa valkosipulia koskevien
tuontilupien, joita koskeva hakemus on jätetty 1 päivän
kesäkuuta 1999 ja 31 päivän toukokuuta 2000 välisenä
aikana, antaminen kuukausittaiseen enimmäismäärään,
- 3) ottaen huomioon edellä mainitun asetuksen 1 artiklan 2
kohdassa vahvistetut perusteet ja annetut tuontiluvat 1
päivästä heinäkuuta 1999 alkaen haetut määrät ovat

suuremmat kuin edellä mainitun asetuksen liitteessä
mainittu vuoden 1999 kesäkuun kuukausittainen enimi-
mäismäärä; tämän vuoksi olisi määritettävä, miltä osin
näihin hakemuksiin liittyvät tuontiluvat voidaan antaa;
tämän vuoksi olisi evättävä 1 päivän heinäkuuta 1999
jälkeen jätettyihin ja ennen 2 päivää elokuuta 1999 jätet-
tyihin hakemuksiin liittyvien lupien antaminen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1859/93 1 artiklan mukaisesti 1 päivästä
kesäkuuta 1999 Kiinasta peräisin olevalle, CN-koodiin
0703 20 00 kuuluvalla valkosipulille haettuja tuontilupia anne-
taan 1,1976 prosentille haetusta määrästä ottaen huomioon
komission 6 päivänä heinäkuuta 1999 saamat tiedot.

Edellä mainittuja tuotteita koskevat, 1 päivän heinäkuuta 1999
jälkeen jätetyt ja ennen 2 päivää elokuuta 1999 jätettävät tuon-
tilupahakemukset hylätään.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 7 päivänä heinäkuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 6 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 108, 27.4.1999, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 127, 21.5.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 13.7.1993, s. 10.

⁽⁵⁾ EYVL L 176, 9.7.1994, s. 1.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/44/EY,
annettu 25 päivänä toukokuuta 1999,
kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,

ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽³⁾, ottaen huomioon sovittelukomitean 18 päivänä maaliskuuta 1999 hyväksymän yhteisen ehdotuksen,

sekä katsovat, että

- 1) perustamissopimuksen 153 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti yhteisön olisi myötävaikutettava korkeatasoisen kuluttajasuojan toteuttamiseen toimenpiteillä, jotka se toteuttaa 95 artiklan nojalla,
- 2) sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan; tavaroiden vapaa liikkuvuus koskee paitsi elinkeinotoimintaa harjoittavia henkilöitä myös yksityisiä henkilöitä; se merkitsee, että yhdessä jäsenvaltiossa asuvien kuluttajien on voitava tehdä ostoksensa toisen jäsenvaltion alueella kulutustavaroiden kauppaa koskevien kohtuullisten yhdenmukaisten vähimmäissääntöjen perusteella,
- 3) kulutustavaroiden kauppaa koskevat jäsenvaltioiden lainsäädännöt ovat varsin erilaisia, mistä seuraa, että kulutustavaroiden kansalliset markkinat ovat erilaiset ja että myyjien välinen kilpailu voi vääristyä,
- 4) kuluttajalla, joka haluaa hyötyä suuren markkina-alueen eduista hankkimalla tavaroita muista jäsenvaltioista kuin siitä, jossa hän asuu, on perustava merkitys sisämarkkinoiden toteutumisessa; rajojen keinotekoinen uudelleen luominen ja markkinoiden jakautuminen olisi pyrittävä estämään; uudet viestintätekniikat, jotka mahdollistavat helpon pääsyn muiden jäsenvaltioiden tai kolmansien maiden jakelujärjestelmiin ovat lisänneet huomattavasti näitä kuluttajien saatavilla olevia mahdollisuuksia; se, ettei kulutustavaroiden kauppaa koskevien sääntöjen vähimmäistasoa ole yhdenmukaistettu, saattaa haitata uusien etäviestintätekniikoiden avulla käytävän tavara-kaupan kehittämistä,
- 5) kuluttajien oikeudet turvaavan yhteisen vähimmäissääntösten vahvistaminen, joka on voimassa yhteisön alueella tavaran ostopaikasta riippumatta, lisää kuluttajien luottamusta ja heidän mahdollisuuksiaan hyötyä sisämarkkinoiden eduista parhaalla mahdollisella tavalla,
- 6) kuluttajien suurimmat vaikeudet ja myyjien kanssa syntyvien ristiriitojen pääasialliset aiheet koskevat sitä, ettei tavara ole sopimuksen mukainen; tämän vuoksi olisi lähennettävä kulutustavaran kauppaa koskevia kansallisia lakeja näiltä osin puuttumatta kuitenkaan niihin kansallisen lain säännöksiin ja periaatteisiin, jotka koskevat sopimusperusteista ja sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta,
- 7) tavaran on ennen kaikkea oltava sopimuksessa yksilöidyn mukainen; sopimuksenmukaisuuden periaatteen voidaan katsoa olevan yhteinen eri kansallisille oikeusperinteille; tietyissä kansallisissa oikeusperinteissä ei ehkä ole mahdollista nojautua yksinomaan tähän periaatteen kuluttajan vähimmäissuojan takaamiseksi; varsinkin näissä oikeusperinteissä täydentävät kansalliset säännökset voivat olla käyttökelpoisia kuluttajan suojan takaamiseksi silloin, kun osapuolet eivät ole sopineet nimenomaisista sopimusehdoista tai ovat sopineet ehdoista tai tehneet sopimuksia, joilla välittömästi tai välillisesti syrjäytetään kuluttajan oikeudet tai rajoitetaan niitä ja jotka, siinä laajuudessa kuin kyseiset oikeudet perustuvat tähän direktiiviin, eivät sido kuluttajaa,
- 8) sopimuksenmukaisuuden periaatteen soveltamisen helpottamiseksi on tarpeen ottaa käyttöön yleisimpiä tilanteita koskeva kumottavissa oleva sopimuksenmukaisuuden oletus; oletus ei rajoita sopimusvapauden periaatetta; lisäksi oletuksessa mainittuja osatekijöitä voidaan käyttää tavaroiden virheellisyys- ja määrittelyssä silloin, kun nimenomaisia sopimusehtoja ei ole sekä silloin, kun vähimmäislauseketta sovelletaan; laatu ja ominaisuudet, joita kuluttaja voi kohtuudella edellyttää, riippuvat muun muassa siitä, ovatko tavarat uusia vai käytettyjä; oletuksessa mainitut tekijät ovat kumulatiivisia; jos tapauksen olosuhteista johtuen jokin erityinen tekijä on selvästi asiaan kuulumaton, oletuksen muita tekijöitä sovelletaan siitä huolimatta,
- 9) myyjän olisi oltava suoraan vastuussa kuluttajalle tavaran sopimuksenmukaisuudesta; tämä on jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksissä vallitseva perinteinen ratkaisu; myyjän olisi kuitenkin voitava vaatia oikaisua kansallisen lainsäädännön mukaisesti valmistajalta,

⁽¹⁾ EYVL C 307, 16.10.1996, s. 8 ja EYVL C 148, 14.5.1998, s. 12.

⁽²⁾ EYVL C 66, 3.3.1997, s. 5.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 10. maaliskuuta 1998, (EYVL C 104, 6.4.1998, s. 30), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 24. syyskuuta 1998 (EYVL C 333, 30.10.1998, s. 46), ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 17. joulukuuta 1998 (EYVL C 98, 9.4.1999, s. 226), Euroopan parlamentin päätös, tehty 5. toukokuuta 1999, neuvoston päätös, tehty 17. toukokuuta 1999.

- saman sopimusketjun aiemmalta tavarann myyjältä tai muulta välittäjältä, paitsi jos hän on sopinut luopuvansa tästä oikeudestaan; tämä direktiivi ei vaikuta myyjän, valmistajan, aikaisemman myyjän tai jonkin muun välittäjän välisen sopimusvapauden periaatteeseen; siitä, keneltä ja kuinka myyjä voi vaatia korvausta, on säädetävä kansallisessa lainsäädännössä,
- 10) jos tavara on virheellinen, kuluttajalla olisi oltava oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksenmukaiseksi vastikkeetta joko valintansa mukaan korjaamalla tai vaihtamalla tai, jos tällaista oikaisua ei suoriteta, saada hinnalennusta tai purkaa kauppa,
- 11) kuluttaja voi ensi sijassa vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavarann, paitsi jos tällainen oikaisu olisi mahdoton tai epäsuhtainen; olisi määritettävä objektiivisesti, milloin oikaisua on pidettävä epäsuhtaisena; oikaisu voi olla epäsuhtainen, jos siitä muuhun oikaisutapaan verrattuna aiheutuisi kohtuuttomia kustannuksia; jotta kustannuksia olisi pidettävä kohtuuttomina, oikaisun kustannusten olisi oltava huomattavasti korkeammat kuin muun oikaisutavan kustannukset,
- 12) kun tavara on virheellinen, myyjä voi aina tarjota kuluttajalle sovintoon pääsemiseksi jotain käytettävissä olevaa oikaisutapaa; kuluttaja päättää kyseisen ehdotuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä,
- 13) jotta kuluttajilla olisi mahdollisuus hyötyä sisämarkkinoista ja ostaa kulutustavaroita jossain toisessa jäsenvaltiossa, olisi suositeltava, että useammassa jäsenvaltiossa markkinoitujen kulutustavaroiden valmistaja kuluttajien etujen vuoksi liittää tuotteeseen luettelon, jossa on vähintään yksi yhteydenotto-osoite kustakin jäsenvaltiosta, jossa kyseistä tavaraa markkinoidaan,
- 14) viittaukset luovutuksen ajankohtaan eivät merkitse sitä, että jäsenvaltioiden olisi muutettava vaaranvastuun siirtymistä koskevia sääntöjään,
- 15) jäsenvaltiot voivat säätää, että kuluttajalle tulevaa hyvitystä voidaan alentaa sen hyödyn huomioon ottamiseksi, minkä kuluttaja on tavarasta saanut sen jälkeen, kun tavara on luovutettu hänelle; kaupan purkamista koskevista yksityiskohtaisista järjestelyistä voidaan säätää kansallisessa lainsäädännössä,
- 16) käytettyjen tavaroiden erikoisluonteen vuoksi niitä on tavallisesti mahdoton vaihtaa; kuluttajalla ei siten yleisesti ole kyseisten tavaroiden vaihto-oikeutta; jäsenvaltiot voivat tällaisten tavaroiden kaupassa sallia, että osapuolet sopivat lyhyemmästä vastuujasta,
- 17) on aiheellista rajoittaa aikaa, jona myyjä on vastuussa tavarassa luovutushetkellä olleesta virheestä; jäsenvaltiot voivat myös asettaa kuluttajan oikeuksien käyttämiselle vanhentumisaajan, edellyttäen, että se on vähintään kaksi vuotta luovutushetkestä; jos kansallisessa lainsäädännössä säädetään, että vanhentumisaika alkaa muusta ajankohdasta kuin luovutushetkestä, kansallisessa lainsäädännössä säädetyn vanhentumisaajan kokonaispitäen on oltava vähintään kaksi vuotta luovutushetkestä,
- 18) jäsenvaltiot voivat säätää sen määräajan keskeytymisestä tai katkeamisesta jonka kuluessa virheiden on ilmentävä, sekä tarvittaessa vanhentumisajasta kansallisen lainsäädäntönsä mukaisesti silloin, kun tavara korjataan tai vaihdetaan tai myyjän ja kuluttajan välillä käydään sovintoratkaisuun tähtääviä neuvotteluja,
- 19) jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa määräaika, jonka kuluessa kuluttajan on ilmoitettava myyjälle virheestä; jäsenvaltiot saavat taata kuluttajalle korkeamman suojan tason olemalla ottamatta käyttöön tällaista velvoitetta; kuluttajilla olisi joka tapauksessa koko yhteisön alueella oltava ainakin kaksi kuukautta aikaa ilmoittaa myyjälle virheestä,
- 20) jäsenvaltioiden olisi huolehdittava, että kyseisillä ilmoittamisajoilla ei aseteta muualta kuin omasta jäsenvaltiostaan ostavia kuluttajia epäedullisempaan asemaan; jäsenvaltioiden olisi ilmoitettava komissiolle siitä, miten ne ovat soveltaneet tätä säännöstä; komission olisi seurattava tämän säännöksen eri soveltamistapojen vaikutusta kuluttajiin ja sisämarkkinoihin; muiden jäsenvaltioiden, kuluttajien ja kuluttajajärjestöjen koko yhteisön alueella olisi saatava tiedot jäsenvaltioiden käytännöstä; yhteen-veto kaikkien jäsenvaltioiden tilanteesta olisi siten julkaistava *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*,
- 21) yleisesti noudatettu käytäntö joidenkin tavaraluokkien osalta on, että myyjät tai valmistajat tarjoavat tuotteilleen takuita kaikkien tietyn määräajan kuluessa ilmenevien virheiden varalta; tämä käytäntö voi lisätä kilpailua markkinoilla; vaikka nämä takuut ovat luvallisia markkinoitukeinoja, niillä ei saa johtaa kuluttajaa harhaan; sen varmistamiseksi, ettei kuluttajaa harhauteta, takuissa olisi oltava tietyt tiedot, mukaan lukien ilmoitus siitä, että takuulla ei ole vaikutusta kuluttajan laillisiin oikeuksiin,
- 22) osapuolet eivät saa yhteisestä sopimuksesta rajoittaa tai syrjäyttää kuluttajille taattuja oikeuksia, sillä muuten oikeussuoja tehtäisiin tyhjäksi; tätä periaatetta olisi sovellettava myös lausekkeisiin, joiden mukaan kuluttaja olisi

tiennyt kaikista kulutustavaran virheistä kaupantekohetkellä; tähän direktiiviin perustuvaa kuluttajansuojaa ei saa heikentää sillä perusteella, että muun kuin jäsenvaltion laki on valittu sopimukseen sovellettavaksi laiksi,

- 23) tämän alan lainsäädäntö ja oikeuskäytäntö eri jäsenvaltioissa ilmentävät kasvavaa kiinnostusta taata kuluttajansuojan korkea taso; tämän kehityksen ja tämän direktiivin täytäntöönpanosta saatavan kokemuksen perusteella saattaa osoittautua tarpeelliseksi suunnitella pidemmälle ulottuvaa yhdenmukaistamista säätämällä erityisesti valmistajan suorasta vastuusta hänen vastuulleen olevien virheiden osalta,
- 24) jäsenvaltioilla on oltava mahdollisuus antaa tai pitää voimassa tämän direktiivin soveltamisalalla tiukempia säännöksiä vielä korkeamman kuluttajansuojan tason takaamiseksi,
- 25) tuomioistuinten ulkopuolisiin kuluttajariitoja ratkaiseviin elimiin sovellettavista periaatteista 30 päivänä maaliskuuta 1998 annetun komission suosituksen⁽¹⁾ mukaan jäsenvaltiot voivat perustaa elimiä, jotka huolehtivat kansallisten ja rajat ylittävien valitusten puolueettomasta ja tehokkaasta käsittelystä ja joita kuluttajat voivat käyttää välittäjinä, ja
- 26) kuluttajien yhteisten etujen suojaamiseksi tämä direktiivi on aiheellista lisätä kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltoanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY⁽²⁾ liitteessä olevaan direktiiviluetteloon,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Soveltamisala ja määritelmät

1. Tämän direktiivin tavoitteena on kuluttajien yhdenmukaisen vähimmäissuojan takaamiseksi sisämarkkinoilla lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat kulutustavaroiden kauppaa ja takuita koskevia tiettyjä seikkoja.
2. Tässä direktiivissä tarkoitetaan:
- a) "kuluttajalla" luonnollista henkilöä, joka tämän direktiivin kattamia sopimuksia tehdessään toimii muussa tarkoituksessa kuin elinkeinonsa harjoittamiseksi;
- b) "kulutustavaralla" irtainta esinettä, lukuun ottamatta:
- tavaraa, joka myydään pakkohuutokaupalla tai muuten lain nojalla,
 - vettä ja kaasua, jos niitä ei pidetä kaupan tiettyinä tilavuutena tai määrättyinä määrinä,

— sähköä;

- c) "myyjällä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka sopimuksen nojalla myy elinkeinotoimintaansa harjoittaessaan kulutustavaroita;
- d) "tuottajalla" kulutustavaran valmistajaa tai sitä, joka tuo kulutustavaran yhteisön alueelle taikka sitä, joka esiintyy tuottajana liittämällä kulutustavaraan nimensä, tavaramerkkinsä tai muun erottuvan tunnuksensa;
- e) "takuulla" myyjän tai tuottajan kuluttajalle ilman lisäkorvausta antamaa sitoumusta palauttaa kauppahinta, vaihtaa tai korjata kulutustavara taikka muulla tavoin huolehtia kulutustavarasta, jos se ei vastaa takuuilmoituksessa tai kulutustavaraa koskevassa mainonnassa esitettyjä ominaisuuksia;
- f) "korjaamisella" tavaran saattamista kauppasopimuksen mukaiseksi, jos tavarassa on virhe.

3. Jäsenvaltiot voivat säätää, että "kulutustavaroihin" eivät sisälly julkisessa huutokaupassa myydyt käytetyt tavarat, jos kuluttajilla on tilaisuus osallistua kaupantekoon henkilökohtaisesti.

4. Sopimusta, joka koskee valmistettavan tai tuotettavan kulutustavaran toimittamista, pidetään myös tässä direktiivissä tarkoitettuna kauppasopimuksena.

2 artikla

Sopimuksenmukaisuus

1. Myyjän on luovutettava kulutustavarat kuluttajalle kauppasopimuksen mukaisina.
2. Kulutustavaroiden oletetaan olevan sopimuksen mukaisia, jos:
- a) ne ovat myyjän niistä antaman kuvauksen mukaisia ja niillä on samat ominaisuudet kuin myyjän kuluttajalle esittämällä näytteellä tai mallilla;
- b) ne soveltuvat siihen erityiseen tarkoitukseen, johon kuluttaja niitä tarvitsee, jonka kuluttaja on sopimuksen tekohetkellä saattanut myyjän tietoon, ja jonka myyjä on hyväksynyt;
- c) ne soveltuvat tarkoituksiin, joihin vastaavanlaisia tavaroita yleensä käytetään;
- d) niiden laatu ja ominaisuudet ovat sellaisia kuin vastaavanlaisilla tavaroilla tavanomaisesti ja joita kuluttaja voi kohtuudella edellyttää ottaen huomioon tavaroiden luonne sekä myyjän, tuottajan tai tämän edustajan erityisesti mainoksissa tai päällyksmerkinnöissä niistä antamat tavaroiden erityisiä ominaisuuksia koskevat julkiset maininnat.
3. Tätä artiklaa sovellettaessa virhettä ei katsota olevan, jos kuluttaja sopimuksentekohetkellä tiesi tai hänen olisi kohtuudella pitänyt tietää virheestä, tai jos virhe on johtunut kuluttajan toimittamista aineista tai tarvikkeista.

⁽¹⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 31.

⁽²⁾ EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51.

4. Myyjä ei ole vastuussa 2 kohdan d alakohdassa tarkoitetuista julkisista maininnoista, jos hän

- osoittaa, että hän ei tiennyt eikä kohtuudella olisi voinut tietää kyseisestä maininnasta,
- osoittaa, että kyseinen maininta on oikaistu viimeistään sopimuksentekohetkellä,
- osoittaa, että kyseinen maininta ei ole voinut vaikuttaa päätökseen ostaa kulutustavaroita.

5. Kulutustavaran virheellisestä asennuksesta johtuva virheellisyys rinnastetaan kulutustavaran virheeseen, jos asennus sisältyy kauppasopimukseen ja tavaran on asentanut myyjä tai se on asennettu myyjän vastuulla. Tämä koskee myös tapausta, jossa kuluttaja on asentanut tavaran, joka on tarkoitettu kuluttajan asennettavaksi, ja jossa virheellinen asennus johtuu asennusohjeiden puutteellisuudesta.

3 artikla

Kuluttajan oikeudet

1. Myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka on olemassa tavaran luovutushetkellä.

2. Virheen johdosta kuluttajalla on oikeus saada tavara saatetuksi sopimuksen mukaiseksi vastikkeetta korjaamalla tai vaihtamalla tavara 3 kohdan mukaisesti taikka saada asianmukainen hinnanalennus tai purkaa sopimus kyseisten tavaroiden osalta 5 ja 6 kohdan mukaisesti.

3. Ensi sijassa kuluttaja voi vaatia myyjää korjaamaan tai vaihtamaan tavaran, molemmissa tapauksissa vastikkeetta, jollei tämä ole mahdotonta tai epäsuhtaista.

Oikaisua pidetään epäsuhtaisena, jos siitä aiheutuu myyjälle kustannuksia, jotka vaihtoehtoiseen oikaisutapaan verrattuna ovat kohtuuttomia ottaen huomioon

- tavaran arvo, jos se olisi sopimuksen mukainen,
- virheen merkitys ja
- voitaisiinko asia oikaista vaihtoehtoisella tavalla aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa.

Korjaaminen tai vaihtaminen on tehtävä kohtuullisen ajan kuluessa ja aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa ottaen huomioon tavaran luonne ja se tarkoitus, jota varten kuluttaja hankki tavaran.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa olevalla ilmauksella ”vastikkeetta” tarkoitetaan tavaran sopimuksen mukaiseksi saattamisesta aiheutuvia välttämättömiä kuluja, erityisesti lähetyskuluja sekä työ- ja materiaalikustannuksia.

5. Kuluttaja voi vaatia asianmukaista hinnanalennusta tai purkaa kaupan

- jos kuluttajalla ei ole oikeutta vaatia korjaamista eikä vaihtamista, tai

— jos myyjä ei ole suorittanut oikaisua kohtuullisen ajan kuluessa, tai

— myyjä ei ole suorittanut oikaisua aiheuttamatta kuluttajalle huomattavaa haittaa.

6. Kuluttajalla ei ole oikeutta purkaa kauppaa, jos virhe on vähäinen.

4 artikla

Takautumisoikeus

Jos tavaran lopullinen myyjä on vastuussa kuluttajalle virheestä, joka johtuu tavaran valmistajan, saman sopimusketjun aikaisemman myyjän tai jonkin muun välittäjän toiminnasta tai laiminlyönnistä, tavaran lopullisella myyjällä on oikeus vaatia oikaisua vastuussa olevalta sopimusketjun osapuolelta. Kansallisessa lainsäädännössä säädetään, keneltä vastuussa olevalta henkilöltä tai olevilta henkilöiltä lopullinen myyjä voi vaatia oikaisua, sekä oikaisuun tarvittavista toiminnaista ja siihen liittyvistä ehdoista.

5 artikla

Määräajat

1. Myyjän katsotaan olevan 3 artiklan mukaan vastuussa, jos virhe ilmenee kahden vuoden kuluessa tavaran luovutuksesta. Jos 3 artiklan 2 kohdassa säädettyjä oikeuksia koskee kansallisen lainsäädännön nojalla vanhentumisaika, tämän ajan on oltava vähintään kaksi vuotta luovutushetkestä.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että kuluttajan on voidakseen käyttää oikeuksiaan ilmoitettava myyjälle virheestä kahden kuukauden kuluessa siitä, kun hän havaitsi kyseisen virheen.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan soveltamisesta. Komissio seuraa tämän jäsenvaltioilla olevan vaihtoehdon vaikutusta kuluttajiin ja sisämarkkinoihin.

Komissio laatii viimeistään 7 päivänä tammikuuta 2003 kertomuksen siitä, miten jäsenvaltiot ovat soveltaneet tätä kohtaa. Kertomus julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

3. Jollei toisin osoiteta, kuuden kuukauden kuluessa tavaran luovutushetkestä ilmenevän virheen oletetaan olleen olemassa luovutushetkellä, jollei tämä oletus ole tavaran tai virheen luonteesta vastainen.

6 artikla

Takuut

1. Takuun on oltava takuun antajaa oikeudellisesti sitova takuutodistuksessa ja takuuseen liittyvässä mainonnassa ilmaistuin edellytyksin.

2. Takuussa on:

- todettava, että kuluttajalla on sovellettavan kulutustavaroiden kauppaa koskevan kansallisen lainsäädännön mukaiset lailliset oikeudet ja täsmennettävä, että takuulla ei ole vaikutusta näihin oikeuksiin,
- mainittava selvästi ja ymmärrettävästi takuun sisältö sekä ne olennaiset tiedot, jotka ovat tarpeen takuun nojalla esitettäviä vaatimuksia varten, erityisesti takuun voimassaoloaika ja alueellinen ulottuvuus sekä takuun antajan nimi ja osoite.

3. Kuluttajan pyynnöstä takuu on annettava kirjallisena tai muulla kuluttajan käytettävissä ja saatavissa olevalla pysyvällä tavalla.

4. Jäsenvaltio, jossa kulutustavaroita markkinoidaan, saa perustamissopimuksen määräyksiä noudattaen säätää, että sen alueella takuu on laadittava yhdellä tai useammalla jäsenvaltion yhteisön virallisista kielistä määräämällä kielellä.

5. Takuun pätevyys ei vaikuta se, että takuu ei täytä 2, 3 tai 4 kohdan vaatimuksia; kuluttaja voi silti vedota takuuseen ja vaatia, että takuehtoja noudatetaan.

7 artikla

Pakottavuus

1. Sellaiset sopimusehdot tai sopimukset, joista on sovittu myyjän kanssa ennen kuin virhe on saatettu hänen tietoonsa ja joilla suoraan tai välillisesti syrjäytetään tai rajoitetaan tähän direktiiviin perustuvia oikeuksia, eivät sido kuluttajaa kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat säätää, että myyjä ja kuluttaja voivat käytetyn tavarankäytön kaupassa sopia ehdoista tai tehdä sopimuksia, joiden mukaan myyjän vastuu-aika on lyhyempi kuin 5 artiklan 1 kohdassa säädetään. Tällaisen lyhyemmän määräajan on oltava vähintään vuosi.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kuluttajat eivät jäisi ilman tämän direktiivin mukaista suojaa silloin, kun sopimuksella on läheinen liittymä jäsenvaltioiden alueeseen ja sopimukseen sovellettavaksi laiksi valitaan muun kuin jäsenvaltion laki.

8 artikla

Kansallinen lainsäädäntö ja vähimmäissuoja

1. Tähän direktiiviin perustuvien oikeuksien käyttäminen ei rajoita muita oikeuksia, joihin kuluttaja voi vedota sopimukseen perustuvaa tai sopimussuhteen ulkopuolista vastuuta koskevien kansallisten säännösten perusteella.

2. Jäsenvaltiot voivat antaa tai pitää voimassa tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvia perustamissopimuksen mukaisia tiukempia säännöksiä varmistaakseen kuluttajansuojan korkeamman tason.

9 artikla

Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheellisia toimenpiteitä huolehtiakseen siitä, että kuluttajille tiedotetaan kansallisesta lainsäädännöstä, jolla tämä direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä, ja niiden on tarvittaessa rohkaistava eri ammattialajärjestöjä tiedottamaan kuluttajille heidän oikeuksistaan.

10 artikla

Direktiivin 98/27/EY liitettä täydennetään seuraavasti:

"10. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12)."

11 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2002. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

12 artikla

Tarkastelu

Komissio tarkastelee tämän direktiivin soveltamista viimeistään 7 päivänä heinäkuuta 2006, sekä toimittaa kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle. Kertomuksessa tarkastellaan muun muassa tuottajan suoran vastuun käyttöönottoa ja kertomukseen liitetään tarvittaessa ehdotuksia.

13 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

14 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 1999.

Euroopan parlamentin puolesta

J. M. GIL-ROBLES

Puheenjohtaja

Neuvoston puolesta

H. EICHEL

Puheenjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 28 päivänä kesäkuuta 1999,

Bosniasta ja Hertsegovinasta peräisin tai lähtöisin olevien elävien eläinten ja eläintuotteiden tuonnista yhteisöön tehdyn päätöksen 92/271/ETY muuttamisesta

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 1728)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(1999/441/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien eläinten eläinlääkärintarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista sekä direktiivien 89/662/ETY, 90/425/ETY ja 90/675/ETY muuttamisesta 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/496/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 96/43/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 18 artiklan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkintätarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 10 päivänä joulukuuta 1990 annetun neuvoston direktiivin 90/675/ETY⁽³⁾, ja erityisesti sen 19 artiklan,

ottaa huomioon kolmansista maista yhteisöön tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisten tarkastusten järjestämistä koskevista periaatteista 18 päivänä joulukuuta 1997 annetun neuvoston direktiivin 97/78/EY⁽⁴⁾ ja erityisesti sen 22 artiklan 6 kohdan,

sekä katsoo, että

- 1) Bosniassa ja Hertsegovinassa vuonna 1992 vallinneen tilanteen vuoksi komissio teki 20 päivänä toukokuuta 1992 päätöksen 92/271/ETY⁽⁵⁾,

- 2) tilanne Bosniassa ja Hertsegovinassa on parantunut,

- 3) Bosniasta ja Hertsegovinasta on tullut Maailman eläintautijärjestön (OIE:n) jäsen, ja sen olisi sen vuoksi annettava ilmoitus kaikista ilmoitettavista tautitapauksista,

- 4) EY:n voimassa olevan lainsäädännön huomioon ottaen on mahdollista kumota päätöksellä 92/271/ETY säädetty kielto; hevoseläinten tuontia ei saa sallia ilman edeltävää hevostautitilanteen arviointia Bosniassa ja Hertsegovinassa,

- 5) päätös 92/271/ETY olisi sen vuoksi muutettava tätä vastaavasti, ja

- 6) tässä päätöksessä säädetty toimenpiteet ovat pysyvän eläinlääkintäkomitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Korvataan päätöksen 92/271/ETY 1 artikla seuraavasti:

"1 artikla

Jäsenvaltiot eivät saa sallia Bosniasta ja Hertsegovinasta peräisin tai lähtöisin olevien hevoseläinten tuontia."

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ EYVL L 162, 1.7.1996, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 24, 31.1.1998, s. 9.

⁽⁵⁾ EYVL L 138, 21.5.1992, s. 39.

2 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 28 päivänä kesäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen
